

Posudek bakalářské práce

Jméno studenta: Karolína Sýkorová

Název práce:

Komentovaný překlad: *A Singapore Bioethics Casebook, National University of Singapore, 2017*

Části hodnocení	Počet bodů
A (1-5) ¹ Porozumění, významová správnost, přesnost a úplnost, koherence v překladu	1
B (1-5) ² Stylistická vhodnost: adekvátnost překladatelských řešení vůči originálu a funkci překladu, koheze, AČV	1
C (1-5) ² Technická stránka celé práce: Gramatika, pravopis Interpunkce, překlapy Převod dat a jmen Bibliografické citace, poznámky pod čarou	1
D (1-5) ¹ Překladatelská analýza (aplikace teoretických vědomostí v rozboru a v překladu textu – souvztažnost komentáře a překladu) Argumentace a struktura komentáře včetně míry a vhodnosti příkladů řešení	1
E (1-5) ² Teoretická podloženost komentáře (kontrastivní lingvistika, translatologie) Zvládnutí tematiky textu a její reflexe ve výchozím a cílovém kulturním prostředí	1
Body celkem	5

Poznámky hodnotitelky a témata k diskusi:

Autorka si vybrala téma, které se jí blízké, a přistoupila k jeho zpracování s příkladnou pečlivostí, stylistickým citem i odbornou fundovaností. K překladu mám jen pár dílčích připomínek.

V úvodním odstavci diplomantka velmi pěkně převádí neosobnější formulace originálu s abstraktním podmětem na kontaktnější, pro češtinu přirozenější formu, nicméně dochází zde k nechtěnému posunu, který vzbuzuje ve čtenáři trochu mylná očekávání:

It [this case] explores the rights of the adolescent patient and the possibility, consequences and ethics of seeking judicial intervention...

Pokusíme se odpovědět na otázku, jaká má adolescentní pacient práva a budeme svědky situace, kdy se lékař chce obrátit na soud...

Reálně ovšem lékař v daném fiktivním případě možnost obrátit se na soud vůbec řádně nezvažuje – spíše ji ihned poté, co se o ní zmíní, několika větami vyloučí (viz s. 3 originálu) a rozhodně se nedá říci, že se na soud obrátit *chce*.

Neosobní formulace originálu se vztahuje spíše k následným analýzám, které případ doprovázejí, kdežto formulace překladu vzbuzuje dojem, že popisuje „realie“ případu samotného. Čtenář tedy po této úvodní formulaci čeká, že ona fiktivní situace skutečně bude mít ještě nějakou soudní dohru.

S. 11 Níže citovaná formulace onkologa Rosaria v překladu vyznívá více, jako kdyby si sám dotyčný lékař nebyl jist větší účinností transplantace buněk ve srovnání s TČM. (*No ale že by tady byla studie, která by srovnávala tradiční čínskou medicínu a transplantaci buněk, to ne.*) V originále ovšem jeho replika obsahuje ještě dodatečné *a study we can point to*, tj. více z ní vyplývá, že jde spíše o to, mít v ruce argumenty pro diskusi s Lininými rodiči než o pochybnosti samotného lékaře o tom, co je účinnější.

S.20 Domnívám se, že formulace *It is unclear (...) whether Lina had had any voice in these decisions, or if she may not be as voiceless as she appears* je přeložena ve svém závěru nepřesně, resp. s opačným významem: *Nevíme, (...) jestli se k tomu Lina mohla nějak vyjádřit nebo jestli nemá větší slovo, než se zdá*. Opačný význam (*.. nebo jestli má její slovo v rodině stejně malou váhu, jako to působí navenek*) je logičtější i proto, že text dále pokračuje spekulací o tom, že se Lina mohla vnitřně ztotožnit s rozhodnutími rodiny a svá vlastní přání podvědomě potlačit.

Ze spíše stylistických připomínek bych možná zvažila, zda nepreferovat překlad *pacienti s demencí* spíše než *dementní pacienti* (analogicky k anglickému úzu, kde se v minulosti přešlo např. od *disabled people* na méně „definující“ *people with disabilities*). Dala bych také k diskusi, zda navzdory vysvětlení v komentáři přece jen důsledněji nerazit méně doslovný překlad termínu *disclosure* (v překladu dvakrát přeloženo jako *odkrytí informace* a *odkrývat informace* – podle mě by bylo vhodnější *sdělování/podávání informací* a *sdělovat/podávat informace* – jako ostatně autorka sama překládá na jiných místech). Analogicky k tomu lze pak také také *withholding information* překládat přirozeněji jako *zamlčování informací* spíše než *zadržování informací*. Lze předpokládat, že odborníci tvořící dosavadní české příručky na dané téma přece jen nejsou primárně odborníky jazykovými a vzhledem k neustálému kontaktu s anglickými zdroji se dopouštějí lexikálních interferencí, takže na místech, kde naprosto nemůže dojít k dezinterpretaci, není podle mě nutné se striktně držet jejich v tomto případě trochu anglicizujícího úzu (zejména pokud se ho ani sama autorka nedrží důsledně, protože si sama uvědomuje jistou kostrbatost a doslovnost daného řešení). Dávám to ke zvážení, protože mne v obou případech – *odkrytí informace* a *zadržování informací* – zvolené řešení v jinak skvěle přeloženém textu zarazilo a mírně rušilo.

Vše uvedené jsou ale jen velmi drobné nedostatky jinak jednoznačně vynikajícího překladu, který, jak jsem měla možnost zjistit nejen při čtení komentáře, ale i při kolaci celého textu s originálem, v naprosté většině případů volí velmi vhodné překladatelské postupy, ať už na syntaktické, lexikální či pragmatické rovině.

Jestliže v překladu se dá najít několik drobností, ke komentáři nemám připomínky prakticky vůbec žádné. Snad jediná drobnost, která mě napadá, je fakt, že autorka v analýze originálu i následně v části o překladatelských problémech zmiňuje větu *Those MSF cases are so draining* a její řešení (i to, že danou zkratku vypustila), ale pokud jsem něco nepřehlédla, ani na jednom místě zkratku nerozepisuje a nesdělí čtenáři, k jaké instituci se vztahuje, takže je poněkud obtížné posoudit, jestli je překlad s výpustkou a generalizací na „úřady“ adekvátní a musíme to autorce zkratka věřit. I to je ale jen mikroskopická vada na kráse; celkově je komentář z věcného i formulačního hlediska stejně jako překlad vysoce nadprůměrný.

Práci doporučuji k obhajobě a jednoznačně navrhuji hodnocení **výborně**.

-
- ¹ 4 nebo 5 bodů znamená, že práce nemůže být doporučena k obhajobě
- ² 5 bodů znamená, že práce nemůže být doporučena k obhajobě